

هیچ برای پوچ

فیلم‌نامه‌ای از محمد الوان‌کاریان

سرشناسه : الوان کاریان، محمد، ۱۳۷۲-
عنوان و نام پدیدآور : هیچ برای پوچ/فیلم‌نامه‌ای از محمد الوان کاریان.
مشخصات نشر : قم: کوثر غدیر، ۱۳۹۹.
مشخصات ظاهری : ۴۷ ص؛ ۵/۲۱×۵/۱۴ س.م.
شابک: ۲۵۰.۰۰۰ ریال 978-964-802494-4

وضعیت فهرست نویسی : فیا
موضوع: فیلم‌نامه‌های فارسی
موضوع: Motion picture plays, Persian
رده بندی کنگره: PN۱۹۹۷/۲
رده بندی دیویی: ۷۹۱/۴۳۷۲
شماره کتابشناسی ملی: ۷۲۸۱۵۴۴

شناسه کتاب

نام کتاب:
موضوع کتاب:
مؤلف:
ناشر:
نوبت نشر:
تاریخ نشر:
شمارگان:
قطع کتاب:
تعداد صفحه:
صفحه آرابی و حروفچینی:
شابک:
قیمت:
فیلمنامه - هیچ برای پوچ
اجتماعی - خانوادگی
محمد الوان کاریان
انتشارات کوثر غدیر
۱۳۹۹
اول
۱۰ جلد
رقعی
۴۷
انتشارات کوثر غدیر
۹۷۸-۹۶۴-۸۰۲۴-۹۴-۴
۲۵۰.۰۰۰ تومان

مراکز پخش:

تهران. نمایشگاه بین‌المللی کتاب

* تقریظ *

برای گذران زندگی و نیز نمایش قدرت و تاریخ یک قوم، همیشه داستان جایگاه والایی داشته و هنوز هم دارد. اینکه اعجاب داستان چیست هنوز مشخص نیست. داستان، علی‌رغم اینکه یک گونه از ادبیات است اما باز هم تقسیم‌بندی‌های متفاوت خود را دارد. در این بین و در حدود صد سال اخیر، صنعت و هنر سینما نشان داد که می‌تواند جایگاه منحصر به فردی برای به نمایش درآوردن داستان باشد. اگرچه ساختار و ساختمان خاص خویش را دارد ولی به قدری جذاب و شیواست که داستان نتوانسته در هیچ قالب دیگری تا بدین اندازه جلوه‌گری کرده و مخاطب جذب کند. از این جهت، کارگردانان زیادی در طول تاریخ تا به امروز، همواره به دنبال داستان بکر یا ویژه‌ای بوده و هستند که بتوانند از طریق آن، مخاطب خود را افسون کرده و اندیشه‌ی خود را ساده‌تر در ذهن مخاطب کاشته و رشد دهند.

سه فیلمنامه‌ی پیش رو اثر «محمد الوان‌کاریان» که در یک مجموعه گردآوری شده ترکیبی از چند سبک ویژه از قبیل ابرزد، فانتزی و رئالیسم می‌باشد. اینکه نویسنده اثر تا به چه اندازه توانایی داشته را می‌توان از خوانش متن دریافت و تأیید نمود. در همین راستا باید بگویم که متفاوت بودن سه اثر از هم، خود یک ویژگی منحصر به فرد برای هر نویسنده‌ای است. در اثر اول، جذابیت اثر باعث پیش‌روندگی داستان شده و در عین حال تعلیق را گسترش می‌دهد. خلاقیت در بیان داستان، بیشتر در قالب دیالوگ‌های راحت و فضای صمیمی‌ای است که رفته رفته از آن کاسته شده

و ترس را می‌زاید. در اثر دوم که اسم اثر برگرفته از شعری از شاعر نامدار معاصر «سهراب سپهری» است در کوتاه‌ترین زمان ممکن، نگاه فانتزی و تلخ فیلمنامه‌نویس از منظر دید شخصیت کودک جلوه‌نمایی می‌کند. در عین حال که زمان اثر بسیار کوتاه بوده و ریتم نسبتاً تند است اما تمپوی آن به شدت کند بوده و درگیری ذهنی به روان مخاطب منتقل می‌کند. ضمناً فیلمنامه‌گر چه در ابتدا ظاهری ساده دارد اما در خلال کار، چنین ذهنیتی را از مخاطب گرفته و کم‌کم متوجه می‌شود با اثری پیچیده و با ساختاری محکم روبه‌روست. در فیلمنامه‌ی آخر هم با یک اثری روان و نرم روبه‌رو هستیم که آهسته آهسته می‌گذرد و رفته رفته خود را تکمیل کرده و لحظه‌ی آخر، به شکلی نسبتاً غیر قابل انتظار پایان می‌یابد. با این حال، سختی اثر بیشتر در لحظه‌ی فیلمبرداری نمود پیدا می‌کند؛ اینکه کارگردان چگونه بتواند شخصیت فیلم خود را که فویبای رد شدن از خیابان دارد به مخاطب بقبولاند؛ حال با کمک تصویر یا بازی بازیگرش.

هر سه فیلمنامه در چند سال گذشته حداقل یک بار ساخته شده اما باز هم نتوانسته آن طور که باید روح اثر را به نمایش بگذارد و یا کارگردانان آن، نگاه بلندی نداشتند و به خیل عظیم مخاطبان توجه درخوری نکردند. باری به هر جهت، ثبت و انتشار اثر پیش‌رو بدین شکل می‌تواند مسیری باشد تا مخاطبان احتمالی اثر از آن بهره‌برده و کارگردانان خبره و بلند نظر برای ساخت آن تصمیم گیرند.

علی یوسفی